

ת"ד (פתח תקווה) 11820-07-24 - מדינת ישראל נ' חוסאם אבו עסידה

ת"ד (פתח-תקווה) 11820-07-24 - מדינת ישראל נ' חוסאם אבו עסידהשלום פתח-תקווה

ת"ד (פתח-תקווה) 11820-07-24

מדינת ישראל

נגד

חוסאם אבו עסידה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה פתח-תקווה

[09.12.2024]

כבוד השופט עידן שניר

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של המבקש לאחר שלא התייצב לדין ביום 6.11.24.

הרקע העובדתי:

- ביום 28.7.24 הוגש כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: נהיגה בניגוד לאור אדום ברמזור, עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה; נהיגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה; והתנהגות הגורמת נזק, עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.
- על-פי עובדות כתב האישום, נהג המבקש ברכב פרטי מסוג טויוטה בכביש 40 מכיוון דרום לכיוון צפון, ובצומת עם כביש 431, נכנס לצומת בניגוד לאור האדום שדלק ברמזור שבכיוון נסיעתו. אותה שעה, נהג מר רן דוידאי ברכב פרטי מסוג מזדה, מימין לשמאל בכיוון נסיעת המבקש ונכנס לצומת בחסות האור הירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו. המבקש נהג בקלות ראש בכך שנכנס לצומת בניגוד לאור האדום כאמור וחסם את דרכו של רכב המזדה וגרם לתאונת דרכים. כתוצאה מהתאונה נחבלו נהג הרכב המעורב ונוסע ברכבו של המבקש ונגרם נזק לרכוש.
- הדיון נקבע ליום 6.11.24 בשעה 09:30 להקראה. הזימון לדיון נשלח לכתובתו הרשומה של הנאשם ואישור המסירה חזר בציון: "לידי הנמען הרשום".
- המבקש לא התייצב לדיון הנדחה ונשפט בהיעדרו. בגזר הדין, הושתו על המבקש העונשים הבאים: פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון לתקופה של 4 חודשים, קנס כספי בסך 2,500 ₪ ופסילה על תנאי של ארבעה חודשים למשך שלוש שנים שלא יעבור את העבירות בהן הורשע או עבירות של התוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה.

טענות הצדדים:

5. ביום 3.12.24 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו. בבקשתו טוען המבקש כי לא התייצב לדיון מאחר שהיה מאוים ומסוכסך עם גורמים עברייניים. המבקש ביקש לבטל את פסק הדין שניתן בהעדר מאחר שהעונש שהושת הוא חמור. המבקש מצוין כי הוא אווז ברישיון נהיגה משנת 2017, אך לא נרשמו לחובתו הרשעות קודמות. כמו כן, טוען המבקש כי באירוע דן "לא היו בתאונה נפגעים שנזקקו לאשפוז כלשהוא." המבקש ביקש לקבוע מועד דיון חדש בעניינו.

6. המשיבה התנגדה לבקשה וטוענת כי המבקש עשה דין לעצמו ובחר שלא להתייצב לדיון. ככל שהמבקש היה מאוים על-ידי גורמים עברייניים, יכול היה להגיש בקשה לבית המשפט או לפנות למשטרת ישראל. עוד נטען כי גזר הדין שניתן בהעדר אינו חמור ולא נגרם למבקש כל עיוות דין.

7. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי בית-המשפט יבטל את פסק-הדין שניתן בהיעדר אם נוכח שהתקיים אחד מאלה: (1) הייתה סיבה מוצדקת לא-התייצבותו; (2) אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין. הכלל הוא משסיים בית-המשפט את מלאכתו והוציא מתחת ידיו פסק-דין, "מעמדו של הנאשם הוא של מי שנשפט והורשע כדן. לכן, כאשר מבקש הוא כי פסק-הדין יבוטל, עליו הנטל לשכנע את בית-המשפט מדוע ינתן לו "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של ההליך אשר הסתיים" (רע"פ 8583/04 חילף נ' מדינת ישראל, פורסם באתר נבו (02.11.04)).

8. לא שוכנעתי כי במקרה דן הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש למשפטו. אין חולק כי המבקש זומן כדן אך לא התייצב. הבקשה שהוגשה על-ידי המבקש קצרה ואף לא נתמכה בתצהיר כנדרש. מהבקשה לא ברור הקשר בין היותו של המבקש מסוכסך עם גורמים עברייניים לבין אי התייצבותו של המבקש בבית המשפט לדיון כנדרש. המבקש לא הגיש הבקשה מבעוד מועד, בשים לב לכך שאת הזימון לדיון קיבל לידיו עוד ביום 10.8.24, כחודשיים לפני המועד שנקבע. ממילא גם במסגרת הבקשה דן לא הוצגה כל אסמכתא שתומכת בטיעוני המבקש. לא ברור מהבקשה ממתי המבקש מאוים, האם האירוע מוכר למשטרת ישראל, האם הוגשו תלונות קודמות על-ידי המבקש בנושא וכך גם הקשר בין אי התייצבות לדיון הספציפי הזה בעקבות היותו מסוכסך.

9. באשר לאפשרות לקיומו של עיוות דין, בית-המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, פורסם באתר נבו (25.03.18) קבע כי המונח "עיוות דין" בהקשר לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר משמעו הצבעה על: "שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה".

10. בבקשה שהוגשה אין כל טענה לקיומו של עיוות דין למעט בדבר חומרתו של גזר הדין שנגזר בהעדרו. המבקש אינו כופר באחריותו לתאונה ובכל הכבוד והערכה, דומה שאף מקל ראש בעבירות שבוצעו בשים לב לטענתו "שלא היו נפגעים שנזקקו לאשפוז כלשהוא". שבתי ובחנתי את גזר הדין ולא מצאתי כי הוא מחמיר עם המבקש כלל ועיקר. המבקש הורשע בכך שנכנס לצומת באור אדום ובנהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה. סעיף 38(2) לפקודת התעבורה מקים פסילת מינימום בת 3 חודשים. מדובר בעונש המוצא. מתחם הענישה נע בין פסילת המינימום לבין פסילה לתקופות ממושכות יותר, לצד רכיבי ענישה של פסילה על תנאי וקנס. על מנת שבית המשפט יחליט לסטות מפסילת המינימום יש צורך בקיומן של נסיבות מיוחדות שאינן מתקיימות בנסיבות העניין (ראה למשל:

עפ"ת (מחוזי חי') 9391-01-16 מואס נ' מדינת ישראל (נבו 22.2.2016)). במסגרת גזר הדין נתתי דעתי לעברו התעבורתי של המבקש. אמנם, המבקש צבר לחובתו הרשעה קודמת אחת שאינה דומה אך מדובר בוותק נהיגה שאינו רב. באיזון בין רף הרשלנות שאינו נמוך במקרה דן לצד הוותק והעבר התקין, העונש שהושת מצוי ברף התחתון ונושק לפסילת המינימום הקבועה בחוק, ולפיכך אין לומר כי העונש שהושת על המבקש מכביד כלל ועיקר.

11. לסיכום, אני סבור כי במקרה דן לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש. המבקש קיבל זימון לדיון, ולא התייצב. לא הוגשה בתיק כל בקשה מטעם המבקש מבעוד מועד. גם לא שוכנעתי כי ייגרם למבקש עיוות דין מהשאת פסק הדין שניתן בהעדר על-כנו. המבקש אינו מכחיש את אחריותו לתאונה שבמסגרתה נחבלו שני בני אדם ונגרם נזק לרכוש. עברו התעבורתי של המבקש נלקח בחשבון בעת גזירת הדין, ולא מצאתי כי העונש שהושת על המבקש הוא חמור כלל ועיקר.

הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר, נדחתה.

ניתנה היום, ח' כסלו תשפ"ה, 09 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.